



vrijdag 21 december 2007

Tristero zoekt een vrouw

BRUSSEL - Tristero blijft zweren bij de teksten van de Brit Martin Crimp. Een goede zaak, zo blijkt uit 'An'.

THEATER

Van onze medewerker

Centraal op het speelvlak staat een wit, manshoog vierkant, met afgeronde hoeken. Bij het begin van het stuk wordt daarop een testbeeld geprojecteerd. Als de vijf acteurs opkomen, blijkt dat ze elk gekleed zijn in een kleur van dat testbeeld: Ans Van den Eede, in witte jurk, gaat voor de witte band staan, Peter Vandenbempt in een rood pak voor de rode. Slechts één verticale kleurbaan, de paarse, blijft vrij. Er ontbreekt iemand: An.

An wordt in zeventien scènes door de anderen beschreven. Maar haar identiteit is vlottende: de ene keer is ze het slachtoffer van oorlogsgeweld, dan weer is ze terroriste of gewoon een fanatica, een minnares of een pornoactrice. In één scène is An zelfs een auto: de perfecte auto, waarvan de achterbank nooit kleverig is van het sperma en waarin nooit 'Arabieren of ander uitschot' zitten.

Als ze echt bestaat, is An een groot mysterie. Wellicht bestaat ze alleen in de verbeelding van de naamloze sprekers die op het toneel komen. Een projectie van hun angsten, hun verlangens en hun door Hollywoodscripts geformatteerde verbeelding.

An is een vertaling van *Attempts on her life* van Martin Crimp. Tristero mag zich inmiddels specialist noemen. Na het ingenieuze *Play with repeats* en het radicale *Face to the wall*, zijn Crimps dada's geen geheim meer: het geweld dat in de normaliteit schuilt, averechte manieren van vertellen en droge humor die zich vooral uit in woordelijke herhalingen.

In vergelijking met het veeleisende *Face to the wall* is *An* gemakkelijker, al zijn er veel gelijkenissen. Ook in *Face to the wall* werden hoofdpersonage en gebeurtenissen alleen maar besproken door de acteurs; getoond werd er niets. Crimp bouwt een heel stuk op het principe van de bode: het nevenpersonage dat komt melden welke moeilijk te tonen gruweldaden er nu weer gebeurd zijn. In *An* is elke spreker een bode, en wat ze melden over de gebeurtenissen off screen, zegt veel over onze tijd en wat ons bezighoudt.

Van den Eede, Vandenbempt, Kristien De Proost, Eva Schram en Youri Dirx spelen frontaal naar het publiek en interageren weinig met elkaar. Zo wordt de toeschouwer bij het An-verzinsel betrokken. Beter dan in *Face to the wall* maakt Tristero van een vrij lastige, abstracte tekst een boeiend en afwisselend stuk.

Na *Onomatopee* is *An* het tweede stuk van het seizoen dat op een kwalitatief hoogstaande manier de onontwarbare kronkels van deze tijd op scène zet. Dat is misschien nog moeilijker dan het verteerbaar ensceneren van klassiekers. Daarom alleen al verdient *An* uw aandacht.

Tristero speelt 'An'. Gezien op 13/12. Op 22/1 in CC Hasselt, 24/1 De Werf (Brugge), 15/2 Nona (Mechelen), 16/2 OC Aalbeke, 19 en 20/2 Stuk (Leuven), 21/2 in CCbe (Berchem).

www.tristero.be

MARK CLOOSTERMANS